

Act of Grace

Nicolas Daubanes

09.15.2022 – 11.05.2022

Opening September 15th, 2022, from 5 pm.

ADN Galeria presents for the first time the work of the artist Nicolas Daubanes from the exhibition *Act of Grace*, which will open on September 15 as part of the Barcelona Gallery Weekend 2022. The exhibition brings together drawings, sculptures and installations that approach different examples of prison architecture to reflect on their oppressive potential and on the possible ways of emancipation of their coerced inhabitants.

Nicolas Daubanes began working in the field of incarceration in 2008 after being artist-in-residence in a prison for minors. Faced with the strict and hyper-regulated way of life he discovered through this experience, the artist devised strategies involving the use of cheap and harmless materials, which could pass through the police controls at the entrance to the prison. Thus, he chose iron powder, clay and cardboard: materials to which the artist attaches as much importance as to the artistic gesture and the final piece.

An example of this is the series of drawings with iron filings inspired by Goya's *Disasters of War* and Piranesi's *Imaginary Prisons*, but also by the theories on surveillance societies described by Michel Foucault and the panoptic model of the brothers Jeremy and Samuel Bentham. On this occasion, a large mural drawing in rusty colours and iron dust is displayed, representing the shape of La Modelo prison, which was in use in Barcelona until a few years ago. Between the hardness of the metal and the lightness of the dust, one can both understand the possibility of escape –the iron filings as a remnant of the bars sawn by the jail escapee– and the inexorable passage of time and its destructive effects on matter and memory.

The work *Quartier des femmes mineures* (2017) also revolves around the idea of escape. This small sculpture is an exact reproduction of the key to the women's section of Les Baumettes prison in Marseilles. Made of dental porcelain, this work is a perfect escape tool as its bioceramic material is undetectable by security controls and its resistance is optimal for operating the lock that opens the door. To be exhibited, the key must be broken, otherwise Nicolas Daubanes would be sentenced to prison. The choice of material also recalls a reality of prison: isolation atrophies the senses. In solitary confinement, inmates' eyesight can be impaired, and the lack of vitamins can lead to the loss of teeth. The ceramic key thus subtly evokes this violence that the penitentiary institution imposes on the men and women it seeks to discipline.

Nicolas Daubanes,
Quartier des femmes mineures, 2017.

Nicolas Daubanes,
La grâce présidentielle, 2022.

Once out of prison, but continuing to search for ways to escape, Nicolas Daubanes investigates the industrial environment as another oppressive and alienating space. The result is *Ergonomie de la Révolte* (2018-2020): a work that was begun in the Nagen brick factory where the artist invited the workers who made the bricks to hold them while they were drying, when the clay was still malleable. Each brick that makes up this work thus bears the mark of the hand of the person who made it, so that the object loses its original function as a construction element and becomes the trace of an identity gesture, with echoes of revolutionary actions such as that of Marsha P. Johnson throwing bricks to the windscreens of police cars in New York's Greenwich Village in 1969, or that of the Parisian cobblestones of May '68.

In Daubanes, there is always a desire to make art out of craftsmanship, changing and playing with the uses of materials and objects, making visible the foundations, the parts or the frame,

to help the viewer to perceive what the buildings really mean. This characteristic is especially visible in the installation *La grâce présidentielle* (2022); a large installation in the form of a narrow corridor formed by the concatenation of the actual prison doors through which the viewer enters the exhibition. While passing along this corridor, the spectator is placed inside the cell and only sees the marks left by those who spent their sentences inside it. The doors, which limit the viewer's vision and movement, transform the exhibition space to materialize the vivid memory of the prisoners, now transferred to the viewer.

Nicolas Daubanes' work thus goes beyond the representation of the realm of prisons, questioning our contemporaneity as the heir of modernity in its most distressing and alienating aspect. At the same time, however, the artist points to the constant existence of forms of rebellion through which human resistance to its own loss of freedom is expressed.

NICOLAS DAUBANES
(Marseille-France, 1983)

For close to twelve years, Nicolas Daubanes has been producing work on the prison world (drawings, installations, videos), resulting from immersive residencies in prisons. From his drawings with iron filings to his monumental installations of concrete, he deals with the moments of both suspension and the fall: it is a question of seeing before the fall, before the ruin – a vital impulse. The iron filings – a fine, dangerous, and volatile material – used in the drawings and wall drawings refer to prison bars and, by extension, to escape.

Nicolas Daubanes' works are part of important private and public collections, including the Frac Occitanie Montpellier, the Frac Provence-Alpes-Côte-d'Azur, the Frac Franche-Comté, the Mrac Sérignan, and the Fonds d'art contemporain Paris collections. Nicolas Daubanes was the winner of the 2016 YIA Prize, the 2017 Grand Prix Occitanie d'art contemporain, and the 2017 Mezzanine Sud Les Abattoirs prize. He was also the winner of the 2018 Amis du Palais de Tokyo prize. In 2019–20, his solo exhibitions were presented at the Frac Provence-Alpes-Côte-d'Azur, the Château d'Oiron, and Palais de Tokyo. In 2021, he was awarded the Drawing Now prize.

Derecho de gracia

Nicolas Daubanes

15.09.2022 – 05.11.2022

Inauguración 15 de septiembre, 2022, a partir de las 17:00.

ADN Galeria presenta por primera vez la obra del artista Nicolas Daubanes a partir de la exposición *Derecho de Gracia* que se inaugurará el próximo 15 de septiembre como parte del programa del Barcelona Gallery Weekend 2022. La muestra reúne dibujos, esculturas e instalaciones que se aproximan a diferentes ejemplos de arquitectura carcelaria para reflexionar sobre la capacidad opresiva de estas y sobre las posibles vías emancipadoras de sus habitantes forzados.

Nicolas Daubanes comenzó a trabajar en el mundo penitenciario en 2008 a partir de una residencia como artista en una prisión para menores. Ante el estricto e hiper-reglamentado modo de vida que descubrió gracias a esta experiencia, el artista ideó estrategias que involucran el uso de materiales baratos e inofensivos, que puedan traspasar los controles policiales a la entrada de la prisión. Así, eligió el polvo de hierro, la arcilla y el cartón: materiales a los que el artista otorga tanta importancia como al gesto artístico y a la obra final.

Ejemplo de ello son la serie de dibujos con limaduras de hierro inspirados en los Desastres de la guerra de Goya y las cárceles imaginarias de Piranesi, pero también en las teorías sobre las sociedades de la vigilancia descritas por Michel Foucault y el modelo panóptico de los hermanos Jeremy y Samuel Bentham. En esta ocasión, se presenta un gran dibujo mural con colores oxidados y polvo de hierro que representa la forma de la prisión La Modelo, activa en Barcelona hasta hace pocos años. Entre la solidez del metal y la ligereza del polvo, se lee tanto la posibilidad de fuga —las limaduras de hierro como remanente de las barras aserradas por el fugitivo—, como el inexorable paso del tiempo y sus efectos destructores en la materia y la memoria.

En torno a la idea de fuga gira también la obra *Quartier des femmes mineures* (2017). Esta pequeña escultura es una reproducción exacta de la llave de la sección de mujeres en la prisión Baumettes de Marsella. Hecha con porcelana dental, esta obra es una herramienta de escape perfecta puesto que su material biocerámico es indetectable para los controles de seguridad y su resistencia es óptima para accionar la cerradura que abre la puerta. Para ser exhibida, la llave debe romperse; de lo contrario, Nicolas Daubanes incurre en una pena de prisión. La elección del material también recuerda una realidad de la prisión: el aislamiento atrofia los sentidos. En régimen de aislamiento, la vista de los reclusos puede verse afectada y la falta de vitaminas puede provocar la pérdida de dientes. La llave de cerámica evoca así sutilmente esta violencia que la institución penitenciaria impone a los hombres y mujeres a los que pretende disciplinar.

Nicolas Daubanes,
Quartier des femmes mineures, 2017.

Nicolas Daubanes,
La grâce présidentielle, 2022.

visibles los cimientos, las partes o el marco, para ayudar al espectador a percibir lo que realmente significan los edificios. Esta característica es especialmente visible en la instalación *La grâce présidentielle* (2022); una gran instalación a modo de angosto pasillo a partir de la concatenación de las puertas de prisión reales por la que el espectador ingresa a la exposición. Mientras atraviesa este pasillo, el espectador se sitúa en el interior de la celda y solo ve las marcas que dejaron los que tras ellas pasaron su condena. Las puertas, que limitan la visión y movimientos de los visitantes, transforman el espacio expositivo para materializar la memoria vívida de los presos traspasada ahora al espectador.

La obra de Nicolás Daubanes va así más allá de la representación del mundo de las cárceles, cuestionando nuestra contemporaneidad como heredera de la modernidad en su aspecto más angustioso y alienante. No obstante, el artista apunta al mismo tiempo a la existencia constante de formas de rebelión a través de los cuales se manifiesta la resistencia humana a su propia pérdida de libertad.

Saliendo de la prisión, pero continuando la búsqueda de vías de liberación, Nicolas Daubanes investiga el entorno industrial como otro espacio opresivo y alienante. El resultado es *Ergonomie de la Révolte* (2018-2020): obra iniciada en la fábrica de ladrillos de Nagen en la que el artista invitó a los obreros que fabricaban los ladrillos a sujetarlos mientras estos se secaban, cuando la arcilla aún era maleable. Cada ladrillo que compone esta obra lleva así la marca de la mano de la persona que lo fabricó, por lo que el objeto pierde su función originaria como elemento de construcción y se convierte en la huella de un gesto identitario, con ecos de acciones revolucionarias como la de Marsha P. Johnson arrojando ladrillos a través de los parabrisas de los coches de policía en el Greenwich Village de Nueva York en 1969, o el de los adoquines parisinos de mayo del 68.

Con Daubanes, hay siempre un deseo presente de hacer arte a partir del trabajo artesano, cambiando y jugando con los usos de materiales y objetos, haciendo

NICOLAS DAUBANES
(Marseille-France, 1983)

Durante cerca de doce años, Nicolas Daubanes ha estado produciendo trabajos sobre el mundo carcelario (dibujos, instalaciones, videos), resultado de residencias inmersivas en diversas prisiones. Desde sus dibujos con limaduras de hierro hasta sus instalaciones monumentales de hormigón saboteado con azúcar, el artista trabaja tanto con los momentos de suspensión como con los de caída, señalando el impulso vital entre ambos. Las limaduras de hierro –material fino, peligroso y volátil– que utiliza en sus dibujos y murales hacen referencia a las rejas de la prisión y, por extensión, a la fuga.

Las obras de Nicolas Daubanes forman parte de importantes colecciones públicas y privadas, incluidas las colecciones Frac Occitanie Montpellier, Frac Provence-Alpes-Côte-d'Azur, Frac Franche-Comté, Mrac Sérignan y Fonds d'art contemporain Paris. Nicolas Daubanes fue el ganador del Premio YIA 2016, el Grand Prix Occitanie d'art contemporain 2017 y el premio Mezzanine Sud Les Abattoirs 2017. También fue el ganador del premio Amis du Palais de Tokyo 2018. En 2019-20, sus exposiciones individuales se presentaron en el Frac Provence-Alpes-Côte-d'Azur, el Château d'Oiron y el Palais de Tokyo. En 2021 recibió el premio Drawing Now.

Dret de gràcia
Nicolas Daubanes

15.09.2022 – 05.11.2022

Inauguració 15 de setembre, 2022, a partir de les 17:00.

ADN Galeria presenta per primera vegada l'obra de l'artista Nicolas Daubanes a partir de l'exposició *Dret de Gràcia*, que s'inaugurarà el proper 15 de setembre dins el programa del Barcelona Gallery Weekend 2022. La mostra reuneix dibuixos, escultures i instal·lacions que s'aproximen a diferents exemples d'arquitectura carcerària per reflexionar sobre la seva capacitat opressiva i sobre les possibles vies emancipadores dels seus habitants forçats.

Nicolas Daubanes va començar a treballar al món penitenciari el 2008 a partir d'una residència com a artista en una presó per a menors. Davant l'estricte i hiperreglamentat tipus de vida que va descobrir gràcies a aquesta experiència, l'artista va idear estratègies que involucren l'ús de materials barats i inofensius, que puguin traspassar els controls policials a l'entrada de la presó. Així, va triar la pols de ferro, l'argila i el cartró: materials als quals l'artista atorga tanta importància com al gest artístic i a l'obra final.

Un exemple d'això és la sèrie de dibuixos amb llimadures de ferro inspirats en els *Desastres de la Guerra* de Goya i les *Presons Imaginàries* de Piranesi, però també en les teories sobre les societats de la vigilància descrites per Michel Foucault i el model panòptic dels germans Jeremy i Samuel Bentham. En aquesta ocasió a la galeria es presenta un gran dibuix mural amb colors rovellats i pols de ferro que representa la forma de la presó Model, activa a Barcelona fins fa pocs anys. Entre la solidesa del metall i la lleugeresa de la pols es llegeix tant la possibilitat de fuga —les llimadures de ferro com a romanent de les barres serrades pel fugitiu—, com el pas inexorable del temps i els seus efectes destructors en la matèria i en la memòria.

Al voltant de la idea de fuga també gira l'obra *Quartier des femmes mineures* (2017). Aquesta petita escultura és una reproducció exacta de la clau de la secció de dones a la presó Baumettes de Marsella. Feta amb porcellana dental, aquesta obra és una eina d'escapament perfecta ja que el material bioceràmic és indetectable pels controls de seguretat i la seva resistència és òptima per accionar el pany que obre la porta. Per ser exhibida la clau s'ha de trencar; en cas contrari, Nicolas Daubanes incorreria en una pena de presó. L'elecció del material també recorda una realitat de la presó: l'aïllament atròfia els sentits. En un règim d'aïllament la vista dels presos pot veure's afectada i la manca de vitamines pot provocar la pèrdua de les dents. La clau de ceràmica evoca així subtilment aquesta violència que la institució penitenciària imposa als homes i a les dones a qui vol disciplinar.

Nicolas Daubanes,
Quartier des femmes mineures, 2017.

Nicolas Daubanes,
La grâce présidentielle, 2022.

dels materials i dels objectes, fent visibles els fonaments, les parts o el marc, per ajudar l'espectador a percebre allò que realment signifiquen els edificis. Aquesta característica és especialment visible a la instal·lació *La grâce présidentielle* (2022); una gran instal·lació feta com un estret passadís a partir de la concatenació de les portes de presó reals per on l'espectador entra a l'exposició. Mentre travessa aquest passadís, l'espectador se situa a l'interior de la cel·la i només veu les marques que van deixar els que darrere seu van passar la seva condemna. Les portes, que limiten la visió i els moviments dels visitants, transformen l'espai expositiu per materialitzar la memòria vívida dels presos traspassada ara a l'espectador.

L'obra de Nicolas Daubanes va així més enllà de la representació del món de les presons, qüestionant la nostra contemporaneïtat com a hereva de la modernitat en el seu aspecte més angoixant i alienant. No obstant això, l'artista apunta al mateix temps a l'existència constant de formes de rebel·lió a través de les quals es manifesta la resistència humana a la pèrdua de llibertat.

Sortint de la presó, però continuant la cerca de vies d'alliberament, Nicolas Daubanes investiga l'entorn industrial com un altre espai opresiu i alienant. El resultat és *Ergonomie de la Révolte* (2018-2020): obra iniciada a la fàbrica de maons de Nagen on l'artista va convidar els obrers que fabricaven els maons a subjectar-los mentre aquests s'assecaven, quan l'argila encara era mal·leable. Cada maó que composa aquesta obra porta així la marca de la mà de la persona que el va fabricar, de manera que l'objecte perd la seva funció originària com a element de construcció i es converteix en l'empremta d'un gest identitari, amb ecos d'accions revolucionàries com la de Marsha P. Johnson llançant maons a través dels parabrises dels cotxes de policia al Greenwich Village de Nova York el 1969, o el de les llambordes parisines del maig del 68.

Amb Daubanes hi ha sempre un desig present de fer art a partir del treball artesà, canviant i jugant amb els usos

NICOLAS DAUBANES
(Marsella-França, 1983)

Durant gairebé dotze anys Nicolas Daubanes ha estat produint treballs sobre el món penitenciari (dibuixos, instal·lacions, vídeos) com a resultat de residències immersives en diverses presons. Des dels seus dibuixos amb llimadures de ferro fins a les seves instal·lacions monumentals de formigó sabotejat amb sucre, l'artista treballa tant amb els moments de suspensió com amb la caiguda, senyalant l'impuls vital entre tots dos. Les llimadures de ferro – un material fi, perillós i volàtil – que utilitza en els seus dibuixos i murals fan referència a les reixes de la presó i, per extensió, a la fugida.

Les obres de Nicolas Daubanes formen part d'importants col·leccions públiques i privades, incloses les col·leccions Frac Occitanie Montpellier, Frac Provence-Alpes-Côte d'Azur, Frac Franche-Comté, Mrac Sérignan i Fonds d'art contemporain Paris. Nicolas Daubanes va guanyar el Premi YIA 2016, el Grand Prix Occitanie d'art contemporain 2017 i el premi Mezzanine Sud Les Abattoirs 2017. També ha sigut el guanyador del premi Amis du Palais de Tokyo 2018. Durant el curs 2019-20 les seves exposicions individuals es van presentar al Frac Provence-Alpes-Côte d'Azur, al Château d'Oiron i al Palais de Tokyo de París. El 2021 va rebre el premi Drawing Now.